

ע"פ 5430/21 - חן פסח נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 5430/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המערער: חן פסח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו מיום 4.8.2021 בעפ"ג 63158-07-21 שניתנה
על-ידי כבוד השופט ד' חסדאי

בשם המערער: עו"ד אדוהאלאב

בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. בפני ערעור לפי סעיף 87(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 4.8.2021 (עפ"ג 63158-07-21, השופט ד' חסדאי) ובצדו בקשה לעיכוב ביצועה הזמני. אני דנה בערעור זה במותב של דן יחיד מכוח סעיף 26(4) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (ראו: ע"פ 11404/04 דוויק נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) (2004)).

2. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המערער לעיכוב ביצוע רכיב העונש של פסילה מהחזקת רישיון נהיגה, שהושתעליו בגזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו מיום 22.6.2021 (ת"פ 18389-06-20, סגן הנשיא ר' פרי), וזאת עד לסיום הליכי הערעור.

3. ביום 8.6.2020 הוגש נגד המערער לבית משפט השלום כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסמים.

עמוד 1

באמצעות רשת "טלגרם". בהמשך, הוגש נגדו כתב אישום מתוקן, המחזיק שבעה אישומים, שבעובדותיו הוא הודה במסגרת הסדר טיעון ביום 16.9.2020. בתמצית יצוין כי כתב האישום ייחס למערער ששה מקרים שונים בהם מכר סם מסוכן מסוג קנבוס, וכן תיאר כיצד נהג המערער ברכב כשהוא מחזיק בו כאמור.

4. בהתאם לכך, המערער הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסחחדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים), החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין וכן סחר בסמים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (שש עבירות).

5. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער ביום 17.3.2021, בהתאם להחלטתו של בית משפט השלום, המליץ שירות המבחן על מתן עדיפות לחלופה טיפולית בגזר הדין. ביום 24.5.2021 הוגש תסקיר משלים במסגרתו המליץ שירות המבחן להטיל על המערער צו מבחן לתקופה של שנה ועבודות לשירות הציבור (של"צ) בהיקף של 250 שעות.

6. ביום 22.6.2021 גזר בית משפט השלום על המערער עונש מאסר לתקופה של עשרה חודשים (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על-תנאי בן ששה חודשים למשך שלוש שנים (כשהתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו כל עבירה על-פי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע או עבירה של החזקת סכין שלא כדין) וקנס כספי בסך של 5,000 שקלים (או 50 ימי מאסר תמורתם), לצד הוראות שניתנו בדבר חילוט. כמו כן, בהתחשב בכך שהמערער עשה שימוש ברכב לצורך עסקאות הסמים שביצע, הורה בית משפט השלום על פסילת רישיון הנהיגה של המערער לתקופה של ששה חודשים (ולצורך כך הורה כי המערער יפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט בתוך 72 שעות). כן הוטלה על המערער פסילת רישיון על-תנאי לתקופה של שלושה חודשים (כשהתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו כל עבירה על-פי פקודת הסמים המסוכנים או עבירה של נהיגה תחת משקה משכר או סם). בית משפט השלום התייחס לחומרת מעשיו של המערער והדגיש כי נהיגה ברכב עם סמים מלמדת על מסוכנות. לבקשת באת-כוח המערער ובהסכמת בא-כוח המדינה עיכב בית משפט השלום את פסילת רישיונו של המערער לתקופה של ארבעים וחמישה ימים, שמסתיימת היום.

7. ביום 29.7.2021 המערער הגיש ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי. הערעור נסב על רכיב המאסר בפועל וכן על הרכיב שעניינו פסילת רישיון הנהיגה. בהתאמה, ביקש המערער גם לעכב את ביצועם של רכיבי ענישה אלה. בתמצית יצוין כי המערער טען שמתחם העונש ההולם שנקבע על-ידי בית משפט השלום הוא מחמיר יתר על המידה ואינו תואם את מדיניות הענישה הנוהגת. כן טען המערער כי ניתן היה להסתפק בפסילה על-תנאי של רישיון הנהיגה שלו. עוד נטען כי על אף שנמצאו ברכב שבו נהג המערער סמים, אין כל טענה כי הוא השתמש בהם. כן הודגש כי דגימות השתן שנלקחו מהמערער לאורך התקופה שבה הוא נתון בצו פיקוח נמצאו נקיות. המערער טען כי הוא עוסק בתחום של עבודות אלומיניום ומשתמש ברכב לצורך עבודתו (וזאת על מנת שלא להיות תלוי במובילים). הוא אף ציין שלצורך כך רכש בזמן האחרון רכב במסגרת עסקת "ליסינג".

8. ביום 2.8.2021 בהסכמת המדינה, עיכב בית המשפט המחוזי ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המערער עד להכרעה בערעור. לעומת זאת, המדינה התנגדה לבקשת עיכוב הביצוע ככל שזו התייחסה לרכיב העונש של פסילת הרישיון. המדינה טענה כי המערער הורשע על-פי הודאתו, בין היתר, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ושל החזקת סכין, בזיקה לרכב. כן נטען כי בנסיבות העניין מדובר בעונש סביר וראוי וכי עניינו של המערער אינו נמנה עם מקרי הקיצון שבהם יש לעכב את פסילת הרישיון.

9. כאמור בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה לעיכוב ביצוע של פסילת הרישיון. בהחלטתו ציין בית המשפט המחוזי כי נקודת המוצא היא שלאחר מתן גזר הדין ביצוע העונש צריך להיות מידי ואין בהגשת ערעור כדי להוות טעם מספיק לעיכוב ביצוע. כן צוין שרכישת הרכב על-ידי המערער נעשתה לאחר שהורשע, כך שאף מבחינה זו אין מקום להתחשבות מיוחדת בו. בית המשפט המחוזי אף לא התרשם שאלה מצדיקים עיכוב ביצוע של פסילת הרישיון.

10. להשלמת התמונה יצוין כי הדיון בערעור בבית המשפט המחוזי קבוע ליום 10.11.2021.

11. בערעור שבפני נטען כי דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע הפוך את הערעור בבית המשפט המחוזי לאורטיברובו, שכן עדלמועד שמיעת תחילת הדיון מרבית התקופה של עונש הפסילה. כן נטען כי פסילת רישיונו של המערער תגרום לנזק ממשי מהיבט השתלבותו בחיים נורמטיביים. לגישתו של המערער, עובדותיו של כתב האישום, נסיבותיו האישיות והתרשמותו של שירות המבחן ממנו מלמדות כולן כי פסילת הרישיון אינה הכרחית בעניינו וכי קיימת אפשרות של ממש שערכאת הערעור תמצא מקום להתערב בגזר הדין.

12. הדיון בערעור התקיים בשעה מוקדמת יותר של היום. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הערעור להידחות. בשלב זה שלאחר הרשעה, וכאשר הערעור נסב על גזר הדין בלבד, נקודת האיזון השתנתה ונוטה לעבר תחילת ביצועו של רכיב העונש של פסילת רישיון הנהיגה. השיקול של מניעת נזק בלתי הפיך מקבל את מלוא המשקל כאשר מדובר בתחילת ריצויו של עונש מאסר קצר יחסית, אך נחלש כאשר מדובר במרכיב ענישה שמידת פגיעתם בחירות האישית היא פחותה (ראו: ע"פ 6341/04 הראשני' מדינת ישראל - משטרת ישראל (10.8.2004); ע"פ 2397/10 פרלני' מדינת ישראל, פסקה 12 (19.4.2010); ע"פ 8550/20 אסכאפיני' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.12.2020)). מבלי לקבוע מסמרות, אני משווה לנגד עיני אף את סיכויי הערעור, בעיקר כאשר תשומת הלב ניתנת לכך שהערעור כולל גם בקשה להקל במרכיב המאסר, וכן לכך שהדיון צפוי להתקיים לפני שתחלוף תקופת הפסילה כולה.

13. סוף דבר: הערעור נדחה. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ח באב התשפ"א (6.8.2021).

ש ו פ ט ת